

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 5C/18/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8511206036
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Judita Dubjelová
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2013:8511206036.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa samosudkyňou JUDr. Juditou Dubjelovou v právnej veci žalobcu V. C., rod. C., nar. XX.X.XXXX, bytom XXX XX W. W. č. XX, občan SR, práv. zast. JUDr. Michalom Dicom, advokátom, AK so sídlom 17. novembra č. 20, Stará Ľubovňa proti žalovanému Slovenská republika, Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, 812 72 Bratislava v konaní o náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 1 330,23 eur s 9 % ročným úrokom z omeškania od 1.6.2012 do zaplataenia a trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 315,92 eur na účet právneho zástupcu žalobcu JUDr. Michala Dica, vedený v B. č.ú. XXXXXXXXXXX/XXXX, VS XXXX v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a .

odôvodnenie:

Žalobca sa podaným návrhom domáha zaplataenia 1 330,23 eur s 9 % ročným úrokom z omeškania od 2.12.2011 do zaplataenia a trov konania z dôvodu náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím.

Žalobu odôvodnil tým, že dňa 17.6.2011 podal písomnú žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánom verejnej moci, ktorú adresoval MV SR, ktoré vec postúpilo žalovanému. Žiadosť o predbežné prerokovanie nároku odôvodnil tým, že uznesením policajného orgánu OR PZ Úradu JaKP, odboru skráteného vyšetřovania Poprad, oddelenie Stará Ľubovňa, sp.zn. ORP-2734/OSV-SL-2004 zo dňa 16.06.2004 bolo začaté trestné stíhanie a vznesené obvinenie C. C. a V. C. pre spolupáchateľstvo trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 9 ods. 2 k § 221 ods. 1 Tr. zák. Žalobca podal sťažnosť, ktorá uznesením Okresnej prokuratúry v Starej Ľubovni z 2.11.2004 sp.zn. Pv 299/04-25 bola zamietnutá ako nedôvodná. Dňa 11.3.2005 podal Okresný prokurátor v Starej Ľubovni v tejto veci obžalobu. Okresný súd v Bardejove, ktorému bola vec prikázaná uznesením KS Prešov sp.zn. 1 Nto 4/05, po vykonanom dokazovaní rozsudkom sp.zn. 1T/92/2005-433 zo dňa 19.06.2008 podľa § 226 písm. a/ Tr. por. platného a účinného do 31.12.2005 žalobcu oslobodil spod obžaloby. V trestnom konaní žalobca bol zastúpený advokátom, ktorý vyúčtovaním zo dňa 22.09.2008 si uplatnil odmenu za poskytnutú právnu pomoc v celkovej výške 39 492 Sk, t.j. 1 310,89 eur, ktorú žalobca uhradil dňa 21.6.2004 v sume 5 000,-Sk, dňa 31.3.2006 vo výške 7 000,-Sk, dňa 19.6.2008 vo výške 10 000,-Sk a dňa 17.12.2008 vo výške 17 492,-Sk. Súčasne si uplatnil cestovné a stravné vo výške 19,34 eur. Nasledujúcim dňom po zaplataení odmeny žalobcom vzniklo právo na náhradu škody, ktorá mu bola spôsobená nezákonným rozhodnutím.

Žalovaný podaním sp.zn. XV/5 Spr 71/11-7 z 19.10.2011, ktoré právnenmu zástupcovi bolo doručené 18.11.2011, oznámil, že nárok žalobcu na náhradu škody neuznáva, pretože postup prokurátora v

predmetnej veci bol v súlade so zákonom, a to aj v súvislosti s podaním obžaloby. V prípade, ak sa po vykonaní všetkých dostupných a relevantných dôkazových prostriedkov vytvoria dve skupiny dôkazov, prokurátor nemôže rozhodnúť iným spôsobom, ale je povinný podať obžalobu, o ktorej súd rozhodne na hlavnom pojednávaní. O zákonnosti podania obžaloby prokurátorom svedčí i tá skutočnosť, že súd obžalobu prijal a o tejto rozhodol po rozsiahlom dokazovaní.

Ďalej citujúc ustanovenia čl. 47 ods. 2 a 46 ods. 3 Ústavy ako aj §§ 3 ods. 1, 2 ods. 3 a 5 zákona č. 514/2003 Z.z. poukázal na ústavnoprávny základ nároku na náhradu škody v prípade trestného stíhania, ktoré nebolo skončené odsúdením obžalovaného, na objektívnu zodpovednosť štátu za konanie svojich orgánov, ktorým zasiahli do základných práv jednotlivca, ak sa ich postup ukáže byť mylný. V tejto situácii nie je rozhodné, ako orgány činné v trestnom konaní vyhodnotili pôvodné podozrenie, ale rozhodujúcim meradlom zákonnosti začatia trestného stíhania a vznesenia obvinenia je konečný výsledok trestného konania, t.j. či sa podozrenie orgánov činných v trestnom konaní potvrdilo. Žiadal, aby súd žalobe vyhovel a uplatnil si trovy konania.

OS v Starej Ľubovni vydal platobný rozkaz č. k. 5C/1/2012-29 zo dňa 21.5.2012, ktorým žalobe vyhovel.

Proti platobnému rozkaz podal žalovaný odpor, v ktorom nárok žalobcu neuznal ani čo do dôvodu ani čo do výšky. Namietal pasívnu legitimáciu citujúc ustanovenia § 4 ods. 1, zákona č. 514/2003 Z.z. a uviedol, že žalobcovi škodu nespôsobil prokurátor, ten podal obžalobu, ktorú súd prijal, nespochybnil a uznal teda dôvodnosť postavenia žalobcu pred súd, vec prešla do štádia konania pred súdom a až po následnom dokazovaní súd obžalovaného oslobodil. Ďalej uviedol, že príslušnou organizačnou zložkou štátu v prípade, ak vec skončí rozhodnutím súdu, je Ministerstvo spravodlivosti SR a nie žalovaný. V prípade, že by sa súd nestotožnil s uvedenými právnymi úvahami, príslušnosť Generálnej prokuratúry ako organizačnej zložky štátu na konanie v tejto veci nie je daná, keďže na konanie je príslušný orgán, u ktorého bola podaná žiadosť o predbežné prerokovanie nároku. Podľa žalovaného v danom prípade žalobca doručil žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody Ministerstvu vnútra SR dňa 23.06.2011, v dôsledku čoho sa stalo orgánom verejnej moci konajúcim v danom prípade za štát, hoci nárok žalobcu neuznal. Z opatrnosti namietal aj premlčanie nároku na náhradu škody.

Súd poučil účastníkov konania o ich procesných právach a povinnostiach a vo veci nariadil pojednávanie.

Na pojednávaní právny zástupca žalobcu trval na podanej žalobe. Uviedol, že tvrdenia žalovaného sú právne irelevantné, že žalovaný je v spore pasívne legitimovaný. Zdôraznil, že žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody si uplatnil voči Ministerstvu vnútra SR, ktoré túto žiadosť postúpilo žalovanému, ktorý mu na ňu ako prvý odpovedal listom zo dňa 09.10.2011. Ministerstvo vnútra mu na jeho žiadosť odpovedalo až po podaní žaloby listom zo dňa 27.12.2011.

K námietke premlčania uviedol, že do plynutia premlčacej doby sa nezapočítava obdobie od uplatnenia nároku po oznámenie výsledku rokovania, teda obdobie predbežného prerokovania nároku a teda jeho nárok premlčaný nie je.

Na pojednávaní právny zástupca žalobcu trval na žalobe a na dôvodoch v nej uvedených. Poukázal, že OS Stará Ľubovňa v konaní sp.zn. 2C/260/2011 v obdobnej veci, kde žalobcom je brat žalovaného, žalobe vyhovel. Proti rozsudku podal odvolanie žalovaný a prvostupňový rozsudok doposiaľ nie je právoplatný. Podľa jeho názoru na prejednávany prípad je potrebné aplikovať zák. č. 514/2003, keďže o sťažnosti voči uzneseniu o vznesení obvinenia rozhodla okresná prokuratúra 2.11.2004, teda už za účinnosti tohto zákona. Zdôraznil, že v spore je pasívne legitimovaný žalovaný, keďže žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody si uplatnil voči Ministerstvu vnútra SR, ktoré ju postúpilo žalovanému a tento začal vo veci konať ako prvý. Spresnil, že správne má byť žalovaná suma vo výške 39 492,-Sk a nie 39 494,-Sk s tým, že za úkony právnej služby je suma 32 675,-Sk a za náhradu za stratu času a cestovné výdavky sú uvedené v žalobe s tým, že keďže išlo o dvoch obžalovaných polovicu týchto nákladov si uplatnil u žalobcu a polovicu u druhého obžalovaného, t.j. u brata žalobcu. Tvrdil, že žalobca mu uhradil dňa 31.3.2008 sumu 7 000,-Sk, dňa 19.6.2008 sumu 10 000,-Sk, dňa 21.6.2008 sumu 5 000,-Sk a dňa 17.12.2008 sumu 17 492,-Sk. Uviedol, že na pokladničných dokladoch je síce uvedená spoločná suma za obidvoch obžalovaných, t.j. za žalobcu a jeho brata,

ale na pokladničnom doklade je uvedené, koľko ktorý z nich z tejto sumy uhradil, a to na príjmovom pokladničnom doklade dňa 21.6.2008 je uvedená suma 10 000,-Sk a z nej mu uhradil žalobca 5 000,-Sk a druhý obžalovaný - jeho brat C. tiež 5 000,-Sk a podľa príjmového pokladničného dokladu dňa 17.12.2008 žalobca mu uhradil 17 492,-Sk a druhý obžalovaný sumu 19 492,-Sk.

Žalovaný so žalobou nesúhlasil, trval na dôvodoch uvedených v odpore. Keďže trestné stíhanie bolo začaté dňa 16.6.2004, t.j. pred 1.7.2004, nie je možné na prejednávany prípad aplikovať zák. č. 514/2003 účinný od 1.7.2004, ale je potrebné v zmysle prechodných a záverečných ustanovení zák. č. 514/2003 aplikovať zák. č. 58/1969. Podľa tohto zákona predbežné prerokovanie nároku neprichádzalo do úvahy a ako jediný možný zástupca štátu bolo Ministerstvo spravodlivosti SR. Namietal premlčanie poukazujúc na to, že trestné stíhanie malo skončiť 27.8.2008, žaloba bola podaná až v decembri 2011, premlčacia lehota teda uplynula 27.8.2011, pričom neexistencia inštitútu predbežného prerokovania nepredlžuje premlčaciu lehotu. Z opatrnosti namietal výšku spôsobenej škody z toho dôvodu, že na jednom pokladničnom doklade nie je uvedené číslo, preto je právne vadný a tiež na všetkých pokladničných dokladoch sú uvedené mená obidvoch obžalovaných a z nich nie je zrejmé, ktorý z nich zaplatil uvádzané sumy, teda nie je zrejmé, či skutočne žalobca uhradil advokátovi uvedené sumy. Navrhol na tieto okolnosti v konaní vypočuť aj žalobcu, aj svedka - jeho brata C. C..

Svedok C. C., brat žalobcu a druhý obžalovaný, na pojednávaní potvrdil, že právnenému zástupcovi žalobcu, ktorý ich zastupoval aj v predmetnom trestnom konaní, uhradili so žalobcom trovy trestného konania s tým, že on mu zaplatil aj za seba, aj za brata, keďže tento pracuje v zahraničí a on je disponentom jeho účtu. Brat ho splnomocnil na disponovanie s finančnými prostriedkami na jeho účte, mohol robiť výbery z jeho účtu a platiť za neho platby aj cez GRID kartu. Tieto operácie z jeho účtu robil po tom, keď s tým telefonicky súhlasil. Uviedol, že ak je na príjmovom pokladničnom doklade uvedené meno brata, v tomto prípade zaplatil právnenému zástupcovi brat a ak je uvedené jeho meno, zaplatil mu finančné prostriedky on. Konkrétne brat uhradil právnenému zástupcovi podľa príjmových pokladničných dokladov dňa 31.3.2006 sumu 7 000,-Sk a dňa 19.6.2008 sumu 10 000,-Sk a on mu zaplatil len za seba dňa 15.3.2006 zálohu 5 000,-Sk a dňa 19.6.2008 sumu 10 000,-Sk. Potvrdil, že dňa 21.6.2004 právnenému zástupcovi uhradil sumu 10 000,-Sk, pričom 5000,-Sk uhradil za seba a sumu 5 000,-Sk uhradil za brata, pričom túto sumu vybral kartou z jeho účtu. Po vyúčtovaní odmeny advokátom uhradil právnenému zástupcovi dňa 17.12.2008 vyúčtovanú sumu 36 984,-Sk uvedenú na príjmovom pokladničnom doklade s tým, že za brata V. mu uhradil sumu 17 492,-Sk a za seba sumu 19 492,-Sk.

K námietke premlčania uviedol, že do plynutia premlčacej doby sa nezapočítava obdobie od uplatnenia nároku po oznámenie výsledku rokovania, teda obdobie predbežného prerokovania nároku a teda jeho nárok premlčaný nie je.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom právneho zástupcu žalobcu, povereného zástupcu žalovaného, výsluchom svedka C. C., oboznámil sa s listinnými dôkazmi - žiadosťou o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 17.6.2011, vyúčtovaním odmeny a náhrady za poskytnuté právne služby z 22.9.2008, príjmovými pokladničnými dokladmi z 21.6.2004, 31.3.2006, 19.6.2008, 15.3.2006 a 19.6.2008, 17.12.2008, žiadosťou o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody adresovanou Ministerstvu vnútra SR zo dňa 17.6.2011, odpoveďou Ministerstva vnútra SR o žiadosti na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 27.12.2011, odpoveďou Generálnej prokuratúry SR o žiadosti na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 19.10.2011, potvrdením o výške cestovného, ako aj s obsahom celého spisu, obsahom pripojeného spisu Okresného súdu Bardejov sp.zn. 1T/92/2005 a obsahom spisu OS Stará Ľubovňa sp.zn. 2C/141/2010 a zistil tento skutkový stav:

Predmetom konania je náhrada škody vo výške 1 360,23 eur s 9 % úrokom z omeškania od 2.12.2011 do zaplatenia a trov konania z dôvodu nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím vydaným v trestnom konaní - uznesením policajného orgánu Okresného riaditeľstva PZ, Odboru Justičnej a kriminálnej polície, Odboru skráteného vyšetrovania Poprad, Oddelenia Stará Ľubovňa, sp.zn. ORP-2734/OSV-SL-2004 zo dňa 16.6.2004, ktorým bolo vznesené žalobcovi obvinenie.

Proti tomuto uzneseniu žalobca podal sťažnosť, ktorá bola uznesením prokurátorky Okresnej prokuratúry v Starej Ľubovni, sp.zn. Pv 299/04-25, dňa 11.03.2005 zamietnutá.

Dňa 21.6.2004 právny zástupca predložil do vyšetrovacieho spisu plnomocenstvo, ktoré mu udelil žalobca na zastupovanie v trestnom konaní a v ktorom sa žalobca zaviazal splnomocnenému právnenému zástupcovi uhradiť odmenu za poskytnutú právnu pomoc.

Okresná prokuratúra v Starej Ľubovni dňa 11.3.2005 podala na žalobcu obžalobu.

Uznesením KS Prešov sp.zn. 1Nto4/05 zo dňa 24.05.2005 bola vec odňatá Okresnému súdu v Starej Ľubovni a prikázaná na prejednanie Okresnému súdu v Bardejove.

Dňa 19.6.2008 Okresný súd Bardejove rozsudkom č.k. 1T19/05-433 obžalovaného - žalobcu podľa § 226 písm. a) Tr. por. spod obžaloby oslobodil, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý bol obžalovaný stíhaný. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 27.8.2008.

Dňa 22.9.2008 právny zástupca žalobcu vyúčtoval odmenu a náhrady za poskytnuté právne služby v trestnom konaní v zmysle vyhl. č. 163/2002 Z.z. účinnnej do 31.12.2004 za úkony realizované v roku 2004 podľa § 15 ods. 3 písm. b/, sadzba znížená o 20 % základná tarifná odmena za jeden úkon právnej služby je jedna sedmina výpočtového základu, t.j. 1 943,-Sk - znížená o 20 % pri spoločných úkonoch pri obhajobe dvoch osôb 1 554,-Sk.

Podľa vyhl. č. 655/2004 Z.z. § 12 ods. 3 písm. a) s tým, že základná tarifná odmena za jeden úkon právnej služby je jedna dvanástina výpočtového základu, čo predstavuje v roku 2005 sumu 1 251,-Sk, v roku 2006 sumu 1 365,-Sk a v roku 2007 sumu 1 485,-Sk a v roku 2008 sumu 1 588,-Sk, zníženú o 20 % v roku 2005 na sumu 1 000,-Sk, v roku 2006 na sumu 1 092,-Sk, v roku 2007 na sumu 1 182,-Sk a v roku 2008 na sumu 1 270,-Sk, spolu odmena vrátane cestovného a náhrady za stratu času predstavuje sumu 39 492,-Sk.

Z predložených príjmových pokladničných dokladov (č.l. 3, 4, 6) a z výpovede svedka C. C. vyplýva, že žalobca uhradil právnenému zástupcovi osobne v hotovosti dňa 31.3.2006 sumu 7 000,-Sk - účel platby - trovy 25/04, dňa 19.6.2008 sumu 10 000,-Sk - účel platby - trovy 25/04 - záloha, dňa 21.6.2004 sumu 5 000,-Sk a dňa 17.12.2008 sumu 17 492,-Sk (uhradil za neho brat C. C. z jeho účtu).

Žalobca si uplatnil aj náklady cestovného a stravného, ktoré mu v súvislosti s úkonmi trestného konania vznikli, a to cestovné vo výške 21,-Sk za cestu W. W. - Stará Ľubovňa a späť za dni 21.6.2004 - účasť u obhajcu, dňa 23.7.2004 - výsluch na ORPZ Stará Ľubovňa, dňa 30.12.2004 - účasť na konfrontácii (3 x 21 x 2 = 126,-Sk, t.j. 4,16 eur) a stravné za tieto dni vo výške po 80,-Sk na deň (80 x 3 = 240,-Sk, t.j. 7,93 eur) podľa opatrenie MPSVR SR č. 467/2003. V súvislosti s jeho účasťou na hlavnom pojednávaní na Okresnom súde Bardejov mu vznikli náklady na cestovné a stravné. Žalobca sa zúčastnil hlavného pojednávania dňa 31.1.2008, cestovné z miesta jeho bydliska W. W. do Bardejova je 65,-Sk, tam a späť to je 130,-Sk - 4,30 eur a stravné za 1 deň 89,-Sk - 2,95 eur v zmysle Opatrenia č. 615/2005 Z.z. Náhradu cestovného si uplatnil celkom 8,46 eur (4,16 eur + 4,30 eur) a náhradu stravného celkom 10,88 eur (7,93 eur + 2,95 eur), zaplatená odmena za právne služby 1 310,89 eur, teda spolu 1 330,23 eur.

Právny zástupca písomným podaním dňa 17.6.2011 adresoval Ministerstvu vnútra SR žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody.

Ministerstvo vnútra SR dňa 19.8.2011 doručilo Generálnej prokuratúre SR žiadosť žalobcu, ktorá právnenému zástupcovi žalobcu listom zo dňa 19.10.2011 oznámila, že žiadosti o náhradu škody spôsobnej pri výkone verejnej moci nie je možné vyhovieť.

Dňa 2.12.2011 žalobca podal žalobu na súd.

Ministerstvo vnútra SR listom zo dňa 27.12.2011, ktorý bol doručený právnomu zástupcovi žalobcu dňa 3.1.2012, oznámilo, že žiadosti o náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci nevyhovuje, čo vyplýva aj zo spisu tunajšieho súdu sp.zn. 2C/260/2011.

Na základe takto zisteného skutkového stavu súd právne uzatvára:

Podľa § 3 ods. 1 a/ zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, ktorý nadobudol platnosť dňa 11.12.2003 a účinnosť od 1.7.2004, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci nezákonným rozhodnutím.

Podľa § 4 ods. 1 cit. zákona Vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu

- podľa písm. b/ Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, ak v trestnom konaní škodu spôsobil vyšetrovateľ alebo poverený orgán Policajného zboru,

- podľa písm. f/ Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, ak škodu spôsobil štátny orgán podľa osobitného predpisu v občianskom súdnom konaní, v trestnom konaní alebo správnom konaní,

- podľa písm. m/ orgán príslušný podľa písmen a) až l), u ktorého bola podaná žiadosť na predbežné prerokovanie nároku (§ 15), ak ku škode došlo v oblasti verejnej moci, ktorá patrí do pôsobnosti viacerých orgánov verejnej moci, ak žiadosť bola podaná na viacerých príslušných orgánoch, ten orgán, ktorý vo veci začal konať ako prvý.

Podľa § 5 ods. 1 citovaného zákona za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

Podľa § 6 ods. 1, 2 citovaného zákona, ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu. Právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

Podľa § 6 ods. 3 citovaného zákona ak bola škoda spôsobená nezákonným rozhodnutím, ktoré je vykonateľné bez ohľadu na právoplatnosť, možno nárok na náhradu škody uplatniť aj vtedy, ak nezákonné rozhodnutie bolo zrušené alebo zmenené na základe riadneho opravného prostriedku. Ak bolo vykonateľné rozhodnutie vydané v konaní, na ktoré sa nevzťahujú predpisy o správnom konaní, možno nárok uplatniť aj vtedy, ak bolo zrušené pre nezákonnosť príslušným orgánom.

Podľa § 15 ods. 1 citovaného zákona nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom, je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 15 ods. 2 citovaného zákona, ak bola žiadosť podaná na nepríslušnom orgáne, je tento orgán povinný bezodkladne ju postúpiť príslušnému orgánu a upovedomiť o tom poškodeného. Účinky podania žiadosti zostávajú zachované.

Podľa § 16 ods. 1 citovaného zákona, ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa § 18 ods. 1 citovaného zákona, náhrada škody zahŕňa aj náhradu trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie alebo rozhodnutie o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutie o väzbe, zatknutí a inom pozbavení osobnej slobody alebo vykonané zadržanie a v konaní, v ktorom bolo rozhodnutie zrušené alebo bolo trestné stíhanie zastavené, alebo v ktorom bola vec postúpená inému orgánu.

Podľa § 19 ods. 1 citovaného zákona právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia.

Podľa § 19 ods. 2 citovaného zákona, najneskôr sa právo na náhradu škody premlčí za desať rokov odo dňa, keď bolo poškodenému doručené (oznámené) rozhodnutie, ktorým mu bola spôsobená škoda; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví alebo škodu spôsobenú podľa § 7 a 8.

Podľa § 19 ods. 3 citovaného zákona lehota neplynie počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas šiestich mesiacov.

Podľa § 27 ods. 1 citovaného zákona Zodpovednosť za škodu podľa tohto zákona sa vzťahuje na škodu spôsobenú rozhodnutiami, ktoré boli vydané odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona a na škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom odo dňa účinnosti tohto zákona.

Podľa § 27 ods. 2 cit. zákona Zodpovednosť za škodu spôsobenú rozhodnutiami, ktoré boli vydané pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona a za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona, sa spravuje doterajšími predpismi.

Podľa § 151 ods. 1 zákona č. 141/1961 Zb. o trestnom konaní súdnom (Trestný poriadok), trovy nevyhnutné na vykonanie trestného konania vrátane vykonávacieho konania znáša štát; neznáša však vlastné trovy obvineného, zúčastnenej osoby a poškodeného, ani výdavky spôsobené zvolením obhajcu a splnomocnenca. Štát však znáša trovy na nutnú obhajobu, ktoré obvinenému vznikli v dôsledku podania sťažnosti pre porušenie zákona.

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods.1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, platného a účinného od 1.1.2009, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Predpokladom vzniku zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím je predovšetkým existencia nezákonného rozhodnutia, ktoré je v rozpore s objektívnym právom, ďalej existencia škody ako majetkovej ujmy vyjadriteľnej v peniazoch a príčinná súvislosť medzi škodou a nezákonným rozhodnutím. Zodpovednosť štátu je (až na prípady hodné osobitného zreteľa) podmienená

využitým riadnych opravných prostriedkov, smerujúcich proti nezákonnému rozhodnutiu. Vznik tejto zodpovednosti ďalej predpokladá, že sa nezákonné rozhodnutie zrušilo, teda zbavilo právoplatnosti.

Jedným z predpokladov zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím je preukázaná nezákonnosť rozhodnutia, ktorá viedla ku vzniku škody. Podľa § 6 ods. 1, 2 citovaného osobitného zákona je možné nárok uplatniť iba ak bolo príslušné rozhodnutie zrušené alebo zmenené. Zákonnosť rozhodnutia o vznesení obvinenia nie je možné riešiť v konaní o náhradu škody ako predbežnú otázku. Uznesenie obvinenia je predbežne vykonateľné. Preto v súvislosti s ním prichádza v úvahu použitie výnimočného ustanovenia § 6 ods. 3 zák. č. 514/2003 Z.z., podľa ktorého ak bola škoda spôsobená nezákonným rozhodnutím, ktoré je vykonateľné bez ohľadu na právoplatnosť, možno nárok na náhradu škody uplatniť aj vtedy, ak nezákonné rozhodnutie bolo zrušené alebo zmenené na základe riadneho opravného prostriedku. Ak bolo vykonateľné rozhodnutie vydané v konaní, na ktoré sa nevzťahujú predpisy o správnom konaní, možno nárok uplatniť aj vtedy, ak bolo zrušené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Podľa § 6 ods. 2 tohto istého ustanovenia, právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa. V úvahu prichádza tiež jeho zrušenie na základe sťažnosti pre porušenie zákona. Pokiaľ by bolo takéto rozhodnutie zrušené, prípadne zmenené, je splnenie uvedeného predpokladu vyplývajúceho z citovaných ustanovení zodpovednosti štátu za škodu nepochybné.

K uplatneniu práva na náhradu škody došlo na základe tej skutočnosti, že žalobca bol spod obžaloby oslobodený. Je potrebné vziať na zreteľ, že po oslobodení spod obžaloby už neprichádza do úvahy podanie opravného prostriedku proti uzneseniu o vznesení obvinenia, pretože je to z hľadiska trestného konania bezpredmetné. Zmyslom zákona č. 514/2003 Z.z. je, aby každá majetková ujma spôsobená nesprávnym či nezákonným zásahom štátu proti občanovi bola odstránená. Žalobca, ktorý bol spod obžaloby oslobodený, nesie materiálne dôsledky takéhoto rozhodnutia i keď sa ukázalo nesprávne. Je potrebné na neho hľadiť ako na občana nevinného. Systematickým a logickým extenzívnym výkladom je možné dôjsť k záveru, že rovnaký význam (dôsledky) ako zrušenie právoplatného uznesenia o vznesení obvinenia pre jeho nezákonnosť, má aj oslobodenie spod obžaloby.

K námietke žalovaného, že nie je pasívne legitimovaný, že prokurátor žalobcovi škodu nespôsobil, keďže on len podal obžalobu, ktorú súd prijal a že v oprávnenom konať v mene štátu by malo byť Ministerstvo spravodlivosti SR alebo Ministerstvo vnútra SR súd udáva:

V prejednávacom prípade je nepochybné, že žalobcovi bola spôsobená škoda v trestnom konaní. Orgány činné v trestnom konaní sú prokurátor a policajť (§ 10 ods. 1 Trestného poriadku). Policajťom sa na účely tohto zákona rozumie aj vyšetrovateľ Policajtného zboru (§ 10 ods. 7 Trestného poriadku). Trestné stíhanie sa začne vydaním uznesenia, ktoré policajť doručí prokurátorovi najneskôr do 48 hodín (§ 199 ods. 1 veta druhá a šiesta Trestného poriadku). Ak je po začatí trestného stíhania dostatočne odôvodnený záver, že trestný čin spáchala určitá osoba, policajť bez meškania vydá uznesenie o vznesení obvinenia, ktoré doručí najneskôr do 48 hodín prokurátorovi (viď bližšie § 206 ods. 1 veta prvá Trestného poriadku). Po skončení vyšetrovania policajť predloží spis prokurátorovi s návrhom na podanie obžaloby alebo na iné rozhodnutie (viď bližšie § 209 ods. 1 veta prvá Trestného poriadku). Prokurátor alebo policajť postúpi vec inému orgánu, ak výsledky vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin (viď bližšie § 214 ods. 1 Trestného poriadku). Dozor nad dodržiavaním zákonnosti pred začatím trestného stíhania a v prípravnom konaní vykonáva prokurátor (§ 230 ods. 1 Trestného poriadku). Pri výkone tohto dozoru je prokurátor oprávnený

a/ dávať záväzné pokyny na vyšetrovanie a určovať lehoty na ich vybavenie,

b/ vyžadovať od policajťa spisy, dokumenty, materiály a správy o stave konania vo veciach, v ktorých bolo začaté trestné stíhanie, na zistenie, či policajť včas začal trestné stíhanie a riadne v ňom postupuje,

c/ zúčastniť sa na vykonávaní úkonov policajťa, osobne vykonať jednotlivý úkon alebo aj celé vyšetrovanie a vydať rozhodnutie v ktorejkoľvek veci,

d/ vrátiť vec policajťovi na doplnenie vyšetrovania s pokynmi,

e/ zrušiť nezákonné alebo neopodstatnené rozhodnutia policajta, ktoré môže nahradiť vlastnými rozhodnutiami,

f/ odňať vec policajtovi (viď bližšie § 230 ods. 2 Trestného poriadku). Iba prokurátor je oprávnený v prípravnom konaní podať obžalobu (§ 231 písm. a/ Trestného poriadku).

Uvedený výňatok z niektorých ustanovení Trestného poriadku ozrejmuje, že na úseku trestného konania, ktoré začína vydaním uznesenia o začatí trestného stíhania a je ukončené podaním obžaloby, vykonávajú svoju pôsobnosť tak policajt Policajného zboru, ako aj prokurátor.

Vo veci náhrady škody spôsobenej v tomto úseku trestného konania orgánom verejnej moci preto ako orgán konajúci v mene štátu prichádza do úvahy tak Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, ako aj Generálna prokuratúra Slovenskej republiky.

Žalobca žiadosť o predbežné prerokovanie nároku v zmysle citovaného ustanovenia § 4 ods. 1 písm. b/ zákona č. 514/2003 Z.z. adresoval Ministerstvu vnútra SR ako orgánu príslušnému na konanie v mene štátu a vychádzal z toho, že mu škodu spôsobil vyšetrovateľ alebo poverený orgán Policajného zboru, ktorý vydal uznesenie o vznesení obvinenia. Ministerstvo vnútra SR žiadosť postúpilo Generálnej prokuratúre SR, ktorá začala vo veci konať a ako prvá oznámila žalobcovi listom zo dňa 19.10.2011, že jeho nárok neuznáva.

Je nesporné, že trestné stíhanie žalobcu bolo začaté uznesením vyšetrovateľa o vznesení obvinenia a že v danom prípade žalobcovi bola spôsobená škoda v trestnom konaní. Vo veci náhrady škody spôsobenej v tomto štádiu trestného konania ako orgán konajúci v mene štátu je tak Ministerstvo vnútra SR, ako aj Generálna prokuratúra SR. Z hľadiska určenia, ktorý z týchto orgánov je orgánom konajúcim v mene štátu je rozhodujúce, ktorý orgán začal konať ako prvý.

Keďže žalobca prostredníctvom právneho zástupcu adresoval žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody Ministerstvu vnútra SR, ktoré ju postúpilo žalovanému v zmysle § 15 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. a ten začal konať ako prvý, potom je v tomto spore pasívne legitimovaný žalovaný v zmysle § 4 ods. 1 písm. f/ a m/ zák. č. 514/2003 a s poukazom aj na rozsudok NS SR 3Cdo 194/2010 z 30. marca 2011.

V prejednávanej veci trestná vec žalobcu dospela až do štádia, že prokurátor podal obžalobu a žalobca bol rozsudkom Okresného súdu Bardejov č.k. 1T/92/2005-433 zo dňa 19.6.2008 oslobodený spod obžaloby (§ 226 písm. a/ Tr. poriadku), pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý bol žalobca stíhaný. Skutočnosť, že žalobca bol v konečnom dôsledku oslobodený spod obžaloby podanej prokuratúrou, preukazuje nezákonnosť podanej obžaloby, resp. celého trestného konania.

K námietke zástupcu žalovaného, že na daný prípad nie je možné aplikovať zák. č. 514/2003, keďže trestné stíhanie bolo začaté dňa 16.6.2004, t.j. pred 1.7.2004, nie je možné na prejednávany prípad aplikovať zák. č. 514/2003 účinný od 1.7.2004, ale je potrebné v zmysle prechodných a záverečných ustanovení zák. č. 514/2003 aplikovať zák. 58/1969 Zb., podľa ktorého predbežné prerokovanie nároku neprichádzalo do úvahy a ako jediný možný zástupca štátu bolo Ministerstvo spravodlivosti SR, súd udáva:

Keďže obžaloba bola podaná na súde po ukončení prípravného konania dňa 11.3.2005, t.j. za účinnosti zák. č. 514/2003 Z.z., nejde o prípad, ktorý nastal pred účinnosťou zák. č. 514/2003 Z.z., t.j. pred 1.7.2004 a preto na prejednávany prípad nie je možné aplikovať v zmysle prechodných ustanovení tohto zákona - (§ 27 ods. 2) zákon č. 58/1969 Zb., ale je potrebné aplikovať zákon č. 514/2003 Z.z.

Ak v súvislosti s rozhodnutím orgánu činného v trestnom konaní fyzická osoba vynaložila náklady na trovy obhajoby smerujúce na odstránenie nežiaducich právnych dôsledkov na obvineného (žalobcu), štát zodpovedá za takto vzniknutú škodu podľa § 1 ods. 1, § 3 ods. 1 písmeno a/ zák. č. 514/2003 Z.z., a to bez ohľadu na skutočnosť, či v trestnom konaní bol obvinenému obhajca ustanovený alebo či si ho zvolil sám. Je ústavne zaručeným právom každého mať právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi,

inými štátnymi orgánmi alebo orgánmi verejnej správy od začiatku konania za podmienok ustanovených zákonom (Ústava SR, čl. 47 ods. 2, Listina základných práv a slobôd čl. 37 ods.2). V súlade s § 34 ods. 1 tretia veta Trestného poriadku, obvinený má právo zvoliť si obhajcu a s ním sa radiť aj počas úkonov vykonávaných orgánom činným v trestnom konaní alebo súdom, pričom nie je rozhodujúce v ktorom štádiu trestného konania si obvinený obhajcu zvolí.

V súvislosti so zvolením si obhajcu žalobcovi nepochybne vznikli trovy. Preto štát zodpovedá za vznik škody, ide o objektívnu zodpovednosť, ktorej sa v danom prípade nemôže zbaviť.

Súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 4Cdo 183/2009, z ktorého odôvodnenia okrem iného vyplýva, že nárok na náhradu škody spôsobenej začatím a vedením trestného stíhania, ktoré neskončilo právoplatným odsúdením je špecifickým prípadom zodpovednosti štátu podľa zákona č. 514/2003 Z.z. ako aj na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 8Co 3/2010, kde sa taktiež konštatuje, že rozhodujúcim meradlom opodstatnenosti (zákonnosti) začatia (vedenia) trestného stíhania je neskorší výsledok trestného konania.

Nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím bol predbežne prerokovaný (§ 15 ods. 1), príslušný orgán tento nárok neuspokojil (§ 16 ods. 3), a preto sa žalobca so svojím nárokom obrátil oprávnenne na súd.

Náhrada škody žalobcu pozostáva z náhrady trov konania, ktoré žalobcovi vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie (§ 18 ods. 1 uvedeného zákona).

Súčasťou trov konania, sú trovy právneho zastúpenia vo výške ustanovenej osobitným predpisom (§ 18 ods. 3). Nie je sporné, že žalobca v trestnom konaní bol zastúpený advokátom, ktorý si uplatnil odmenu za právnu pomoc v zmysle vyhlášky č. 163/2002 Z.z. a 655/2004 Z.z. vo výške 1 330,23 eur. Okrem trov právneho zastúpenia žalobcovi vznikli aj trovy v súvislosti s cestovným z miesta jeho bydliska do Starej Ľubovne a do Bardejova vo výške 8,46 eur a v súvislosti so stravným vo výške 10,88 eur, t.j. spolu 19,34 eur. Vykonaným dokazovaním - predloženými príjmovými pokladničnými dokladmi, výsluchom právneho zástupcu žalobcu a výsluchom svedka C. C., brata žalobcu, mal súd preukázané, že žalobca zaplatil právnenému zástupcovi osobne v hotovosti sumu 17 000,-Sk (dňa 31.3.2006 sumu 7 000,-Sk a dňa 19.6.2008 sumu 10 000,-Sk) a sumu 23 492,-Sk mu uhradil za žalobcu jeho brat C. C. z účtu žalobcu (dňa 21.06.2004 sumu 5 000,-Sk a dňa 17.12.2008 sumu 17 492,-Sk), teda bolo preukázané, že žaloba je dôvodná, preto jej vyhovel a zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 1 330,23 eur.

K námietke žalovaného týkajúcej sa premlčania súd udáva, že nárok žalobcu nie je premlčaný, keďže si ho uplatnil v zákonom stanovenej 3 ročnej premlčacej lehote. Žalobca sa o výške škody dozvedel oznámením vyúčtovania odmeny a náhrady za poskytnuté právne služby, t.j. najneskôr 22.9.2008, v období od doručenia žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhrady škody Ministerstvu vnútra SR, t.j. od júna 2011 do času doručenia (oznámenia) rozhodnutia, t.j. minimálne do 20.10.2011 (cca 4 mesiace) premlčacia lehota neplynula (§ 19). Keďže žaloba bola doručená súdu dňa 2.12.2011 a 3 ročná premlčacia lehota by uplynula 22.12.2012, žalobca uplatnil svoj nárok v zákonom stanovenej premlčacej lehote. Podľa názoru súdu z dôvodu hospodárnosti súd pojednávanie neodročil za účelom výsluchu žalobcu, keďže tento pracuje v Holandsku a jeho výsluch len na okolnosti, v akej výške on uhradil právnenému zástupcovi odmenu a s poukazom aj na výsluch jeho brata - svedka C. C., ako aj s prihliadnutím na právoplatný rozsudok OS Stará Ľubovňa č.k. 2C/260/2011 zo dňa 4.12.2012 výsluch žalobcu v tejto veci nebol nevyhnutný. Zo spisu tunajšieho súdu sp.zn. 2C/260/2011 vyplýva, že v tejto veci bol žalobcom druhý obžalovaný vo vyššie uvedenej trestnej veci C. C., ktorý je aj bratom žalobcu v predmetnej veci. Prvostupňový súd jeho žalobe vyhovel a zaviazal žalovaného Generálnu prokuratúru SR zaplatiť žalobcovi sumu 1 351,98 eur s príslušenstvom. KS Prešov pri rozhodovaní o odvolaní žalovaného rozsudkom č.k. 3Co 16/2013-94 zo dňa 15.5.2013 potvrdil prvostupňový rozsudok, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 31.5.2013.

Žalobca si uplatnil aj úrok z omeškania zo žalovanej sumy 1 330,23 eur od 2.12.2011 do zaplatenia vo výške 9 % ročne, nárok na priznanie úrokov z omeškania právny zástupca žalobcu odôvodnil ustanovením § 25 zákona č. 514/2003 Z.z. s poukazom na § 517 ods. 2 Obč. zák.

Podľa § 25 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. ak § 26 neustanovuje inak, právne vzťahy vrátane predbežného prerokovania nároku podľa tohto zákona sa spravujú Občianskym zákonníkom.

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods.1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, platného a účinného od 1.1.2009, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Súd je toho názoru, že žalobca nepreukázal, aby sa žalovaný dostal do omeškania dňom 2.12.2011. Súd priznal žalobcovi úrok z omeškania od nasledujúceho dňa po doručení žaloby, t.j. od 1.6.2012, pretože má za to, že žalovaný najneskôr týmto dňom sa dostal do omeškania.

Výška úroku z omeškania vychádzajúc z nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, t.j. k 1.6.2012 základná úroková sadzba bola 1 % a zvýšenie o 8 percentuálnych bodov predstavuje hodnotu 9 %.

Na základe vykonaného dokazovania a s poukazom na citované zákonné ustanovenia súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 1 330,23 eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 1.6.2012 do zaplatenia v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku a v prevyšujúcej časti žalobcom uplatnený úrok z omeškania zo žalovanej sumy do 1.6.2012 zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 3 O.s.p. podľa ktorého, aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatrnej časti alebo ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu, v takom prípade sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia.

V danom prípade žalobca mal neúspech len v nepatrnej časti, preto mu súd priznal plnú náhradu trov konania.

Právny zástupca žalobcu si uplatnil trovy konania a súdu predložil vyúčtovanie trov právneho zastúpenia dňa 25.6.2013 vo výške 315,92 eur.

Súd vychádzal z hodnoty predmetu sporu 1 330,23 eur a podľa § 10 ods. 1 vyhl. MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov je odmena za jeden úkon právnej služby vo výške 71,37 eur a súd mu priznal odmenu za 4 úkony právnej služby, a to:

- prevzatie a príprava zastúpenia (§ 14 ods. 1 písm. a),

- spísanie žaloby (§ 14 ods. 1 písm. b),

- účasť na pojednaniach dňa 28.5.2013 a 25.6.2013 (§ 14 ods. 1 písm. d)

Celkom súd priznal odmenu za 4 úkony právnej služby (4 x 71,37 eur) vo výške 285,48 eur.

K tejto odmene sa pripočítavajú paušálne náhrady miestneho prepravného a miestnych telekomunikačných poplatkov za 2 úkony v roku 2011 - 1 úkon 7,41 eur a za 2 úkony v roku 2012 - 1 úkon 7,64 eur, čo je spolu 30,44 eur.

Spolu súd priznal trovy právneho zastúpenia žalobcovi vo výške 315,92 eur a zaviazal žalovaného podľa § 149 ods. 1 O.s.p. zaplatiť ich na účet právneho zástupcu žalobcu JUDr. Michala Dica, advokáta so sídlom 17. novembra 20, 064 01 Stará Ľubovňa do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva do 15 dní od

doručenia rozsudku na súde proti rozhodnutiu ktorého smeruje.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.